

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟ Σ 65ον

23 Απριλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3334)

ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τό σημερινό άποστολικό άνάγγωσμα από τις Πράξεις, άγαπητοί άδειφοί, κάνει σύντομο λόγο γιά τόν δι' άποκεφαλισμοῦ θάνατο τοῦ ἀγίου Ἰακώβου, κατά σάρκα ἀδειφοῦ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννη, υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ κατόπιν ἐκτενή ἀναφορά στή σύλληψη ἀπό τόν Ἡρώδην καὶ θαυματουργική διάσωση τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Σύντομη ἀναφορά

Ο Ἡρώδης Ἀγρίππας ὁ Α' ἦταν ἑγγονός τοῦ μεγάλου Ἡρώδην καὶ ἔξισου ἄγριος μέ εἰκεῖνον. Ἐπί τῶν ἡμερῶν του, ἔξαπέλυσε θανατηφόρο διωγμό κατά τῶν μετῶν τῆς πρώτης Ἑκκλησίας, μεταξύ τῶν ὅποιων θύμα του ὑπῆρξε καὶ ὁ ἄγιος Ἰάκωβος, ὅπως προαναφέρθηκε. Ἡ ἀνελέητη αὐτή δίωξη τῶν πρώτων χριστιανῶν χαροποίησε, ὅπως ἦταν φυσικό, τούς Ἰουδαίους. Ἀποφασίζει ποιπόν νά συλλάβει καὶ τόν ἀπόστολο Πέτρο κατά τήν περίοδο τῆς ἑορτῆς τῶν Ἀζύμων, ἡ ὥρα που διαρκοῦσε ἐπτά ἡμέρες μετά τό ἐβραϊκό Πάσχα (14η-21η Νίσαν). Τόν φυλάκισε ὑπό τήν ἐπίβλεψη δεκαέξι στρατιωτῶν, μέ σκοπό νά τόν κρίνει καὶ νά τόν δικάσει μετά τήν ἑορτή καὶ ἐνώπιον τοῦ Πατοῦ. Ἐνώ ὁ Πέτρος φρουροῦνταν, ἡ Ἑκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων εἶχε γνώση τοῦ γεγονότος καὶ οἱ πιστοί ἀνέπειραν ἐκτενεῖς, συνεχεῖς δεήσεις πρός τόν Κύριο, νά διασώσει τόν Πέτρο. Τήν παραμονή τῆς δίκης καὶ καθὼς κοιμόταν ἀλισσοδεμένος ὁ Πέτρος, ἐνώ οι στρατιῶτες τόν φρουροῦσαν, φωτοφόρος ἄγγελος ἐμφανίζεται, κάνει νά πλάψει ὁ τόπος, ξυπνάει ὁ ἄγγελος τόν Πέτρο, οι ἀλισίδες πέφτουν ἀπό τά χέρια του καὶ ὁ Ἀπόστολος ντύνεται καὶ ἀκολουθεῖ τόν ἄγγελο. Δέν εἶχε ἀντιληφθεῖ ἀκόμη ἂν ἐπρόκειτο γιά ὀπτασία ἢ γιά πραγματικό γεγονός. Διασκίζοντας τόν χώρο ὅπου φρουροῦνταν, ἔφτασαν μέχρι τήν ἐξώθυρα, αὐτή ἀνοιξε μόνη της καὶ, βρέθηκαν στήν πόλη. Τότε ὁ ἄγγελος ἐξαφανίστηκε καὶ ὁ Πέτρος ἔμεινε μόνος, συνειδητοποιώντας τήν πραγματικότητα καὶ ταυτόχρονα τήν εὔεργεσία τοῦ Θεοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ιβ' 1-11)

Ο Ἡρώδης διώκει τὴν Ἐκκλησία. Ὁ Πέτρος ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν φυλακή.

Κατ’ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρόδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρᾳ. Καὶ ἴδων ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἥσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀξύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακήν, παραδοὺς τέσσαρος τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσοντας αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὄτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρόδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἴδοις ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φᾶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἤκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἥλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἤνοιχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ὁρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετο με ἐκ χειρὸς Ἡρόδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ὑπομένοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ

Ο ἀπόστολος Πέτρος μέ τῇ δράσο του, τόσο σέ ἐπίπεδο διδασκαλίας ὅσο καὶ σέ ἐπίπεδο θαυματουργιῶν, εἶναι γεγονός ὅτι, ὅχι μόνο προβήημάτιζε, ἀλλὰ καὶ ἐρέθιζε καὶ προκαθιοῦσε τό διεφθαρμένο ἰουδαιοφαρισαϊκό κατεστημένο, πρὸς τό ὅποιο οὐδέποτε ταυτίστηκε ὁ Χριστός, καὶ τό ὅποιο ἀποφάσισε, προκαλώντας μέγα διωγμό κατά τῶν χριστιανῶν, νά ἐκδικηθεῖ καὶ τὸν ἴδιο, φονεύοντάς τον, γιά νά «χαρεῖ» ὁ Λαός.

Ο Χριστός προειδοποίησε ὅτι ὅποιος θέλει νά τόν ἀκολουθήσει, παίρνει τόν σταυρό του καὶ βγαίνει ξοπίσω του, ἔτοιμος νά πιεῖ τό ποτήριο τοῦ μαρτυρίου, μέ όποιοδήποτε κόστος. Ἀφημένος ὅμως στή κάρη τοῦ Θεοῦ ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ βιώνει μιά ἐκπληκτική ἐλευθερία λέγοντας στόν Θεό «γεννηθήτω τό θέλημά σου» καὶ ἐννοώντας το. Ἔδω ἀκριβῶς βρίσκεται ὁ ἀπόστολος Πέτρος, παραμένοντας, ὑπομένοντας καὶ περιμένοντας φυλακισμένος τίν εκδήλωση τοῦ θείου θελήματος. Καὶ ὁ Χριστός τόν διασώζει θαυματουργικά, στέλνοντας ἄγγελό του, πού ἀπλά, μέ «ἄγγελική εὐγένεια, ὅσο καὶ σοβαρότητα ἀγγέλου» θά λέγαμε, παίρνει τόν Ἀπόστολο καὶ τόν βγάζει ἀπό τή φυλακή, ἀφήνοντάς

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπῆς

Καὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἔβαλε χέρι σὲ μερικούς πού ἀνῆκαν εἰς τὴν ἄκκλοπίαν διὰ νά τούς κακοποιόσῃ. Ἐφόνευσε μέ μάχαιραν τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφόν τοῦ Ἰωάννου. Καὶ ὅταν εἶδε ὅτι αὐτὸν ἐπροξένησε εὔχαριστοις εἰς τούς Ἰουδαίους, ἐπροχώρησε νά συλλάβῃ καὶ τὸν Πέτρον· ἵσαν δέ τότε αἱ ἡμέραι τῆς ἐορτῆς τῶν ἄζυμων. Καὶ ὅταν τὸν ἔπιασε, τὸν ἔβαλε εἰς τὸν φυλακήν καὶ τὸν παρέδωκε σὲ τέσσερις τετράδες στρατιωτῶν, διὰ νά τὸν φυλάπτουν, διότι πῆθελε νά τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὸν λαόν μετά τὸ Πάσχα. Καὶ ἦτοι οἱ Πέτρος ἐκρατεῖτο εἰς τὸν φυλακήν ἀλλ' ἐγίνετο ἀπό τὴν ἄκκλοπίαν ἐνθερρυποποιεύση γι' αὐτὸν εἰς τὸν Θεόν. Τίνι νύχτα πρό τῆς ἡμέρας, κατά τὴν ὁποίαν ἔμελλε ὁ Ἡρώδης νά τὸν παρουσιάσῃ, οἱ Πέτρος, δεμένος μέ δύο ἀλυσίδες, ἐκοιμότανε μεταξύ δύο στρατιωτῶν, καὶ φρουροί ἐμπρός στὸν πόρτα ἐφύλατταν τὸν φυλακήν. Αἴφνις ἥλθε ἄγγελος Κυρίου καὶ ἐλαμψε φῶς εἰς τὸ κελλί. Ἀφοῦ ἐκτύπωσε τὸν πλευράν τοῦ Πέτρου, τὸν ἔξύπνησε καὶ τοῦ εἶπε, «Σήκω γρήγορα». Καὶ ἐπεσαν οἱ ἀλυσίδες ἀπό τὰ χέρια του. Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ εἶπε, «Ζώσου καὶ φόρεσε τὰ σανδάλια σου». Καὶ τὸ ἔκανε. «Υστερα τοῦ εἶπε, «Φόρεσε τὸν μανδύα σου καὶ ἀκολούθησέ με». Καὶ ἐβγήκε ἔξω καὶ τὸν ἀκολούθησε καὶ δέν εἶχε συνείδησιν ὅτι εἶναι ἀλπικινόν ἐκεῖνο πού ἐγίνετο διά τοῦ ἀγγέλου, ἀλλ' ἐνόμιζε ὅτι βλέπει ὄραμα. Ἐπέρασαν τὸ πρῶτον φυλάκιον καὶ τὸ δεύτερον, καὶ ἔφθασαν εἰς τὸν πύλων τὸν σιδηρᾶν πού ὠδηγοῦσε εἰς τὸν πόλιν καὶ ἡ ὁποία μόνη της ἀνοιξε διά νά περάσουν. Ἀφοῦ ἐβγήκαν, ἐπροχώρησαν σ' ἔνα στενό δρόμο, καὶ ἀμέσως ὁ ἄγγελος τὸν ἄφησε. «Οταν συνῆλθε ὁ Πέτρος εἶπε, «Τώρα καταλαβαίνω ὅτι ἀλπικινά ἔστειλε ὁ Κύριος τὸν ἄγγελόν του καὶ μέσωσε ἀπό τὸ χέρι τοῦ Ἡρώδην καὶ ἀπό κάθε τι πού ἐπερίμενε ὁ Ἰουδαϊκός λαός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα,
Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τὸν μπροστά στὴν πόλη γιά νά συνεχίσει τὸ ἔργο του. Ἐκεῖνος συνειδητοποιεῖ τὴν εὔεργεσία καὶ εἶναι ἔτοιμος γιά τὰ περαιτέρω.

Φρόνημα, ζωή καὶ τέλος μάρτυρος

Γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἀπόστολος Πέτρος μαρτύρησε στὴ Ρώμη, τό ἔτος 64 ἢ κατά ἄλλους τό 67 μ.Χ. στὸν Ἰππόδρομο τοῦ Νέρωνα. Στὸ σημεῖο πού μαρτύρησε στήθηκε μικρός εὔκτηρος οἶκος, ἔνα «μαρτύριο», ὅπως συνήθιζαν νά κάνουν οἱ πρῶτοι χριστιανοί, τελώντας θεῖες Λειτουργίες πάνω στὰ μαρτυρικά σώματα καὶ αἷμα σῶν πεθαίνων γιά τὸν Χριστό. Γί αὐτό καὶ κατά τὸν ἐγκαινιασμό τῆς ἀγίας Τράπεζας ἐνός ὄρθοδοξου Ναοῦ, θάπτονται στὸ κέντρο τῆς ἀγίας Τράπεζας πείψανα μαρτύρων, ἀλλά καὶ στὸ εἰδικό ὑφασμα πάνω στὸ ὅποιο πειτουργοῦμε οἱ Ἱερεῖς καὶ πού ὄνομάζεται Ἀντιμήνσιο (ἀντί τραπέζης), συρράπτονται στὸ ἄνω τμῆμα του ἐπίστος πείψανα μαρτύρων. Αὐτή ἡ πράξη δείχνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι θεμελιωμένη στὰ ἄγια αἷματα τῶν μαρτύρων της, τούς ὅποιους συναντοῦμε παρόντες σὲ κάθε θεία Λειτουργία, μέσα στό

23 Απριλίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τά έγκαίνια της (καθ' ἐβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἔορτης της τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία».

Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303).

ΤΗXOS: — – Έωθινόν: Α' – Απόστολος: Πράξ. ιβ' 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ιω. κ' 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Απριλίου, τῶν Μυροφόρων.

Απόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε' 43 - ιοτ' 8.

φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ίδιαιτέρως συναντοῦμε καί τόν σήμερα ἀναφερόμενο στό Εὐαγγέλιο ἀπόστολο Θωμᾶ, ἀλλά καί τόν ἐορτάζοντα μεγαλομάρτυρα Γεώργιο, τόν λαοφίλη, θαυματουργό καί βοηθό μας σέ κάθε δυσκολία, καί τόν παρακαλοῦμε, ὅπως καί τούς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου, νά μᾶς τονώσουν, νά μᾶς διατηρήσουν ἀκμαίους καί στιβαρούς ἐν Χριστῷ, μέσα σέ μία κοινωνία πού διαρκῶς ἀποχριστιανίζεται, ίδιαιτέρα σέ μιά ἐλληνική κοινωνία πού, δυστυχώς «δαιμονικῷ τῷ τρόπῳ», θά μποροῦσε νά πεῖ κανείς, κάνει τά πάντα γιά νά ξεχάσει τίς ρίζες της. Γνωρίζει ποιλύ καλά τό ἐγκόσμιο σύστημα, ὅτι ἡ Ἑκκλησία εἶναι ὁ μόνος παρηγορητής, στηρικτής τῶν ἀνθρώπων, ἀψευδής καί ὁ μόνος ἀδάπανος εὐεργέτης τους, γι' αὐτό καί κάνει ὅ,τι «μπορεῖ» γιά νά τήν πολεμήσει μέσα ἀπό ἀστεῖες, γελοίες κατηγορίες καί κυρίως ἔχοντας στόχο νά καταστρέψει τόν ἀνθρωπο, ὅχι τόν Θεό· ἀλλωστε ὁ Θεός ποτέ τίποτε δέν ἔπαθε ἀπό τούς διῶκτες του. Ἀς ίκετεύσουμε λοιπόν, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τούς τρεῖς ἀγίους μάρτυρες, Γεώργιο, Πέτρο καί Θωμᾶ νά πρεσβεύουν ὑπέρ ἡμῶν!

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Κυριακή 14 Μαΐου 2017, ὥρα 6:30 μ.μ. μπροστά στό Δημαρχεῖο τοῦ Αιγάλεω (Λεωφ. Τερῆς Ὄδοῦ), ὑπό τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ιερωνύμου Β'.

Τό Ιερό Σκήνωμα καί τό Τίμιο Ξύλο θά παραμείνουν στό Ιερό Προσκύνημα Ἀγίας Βαρβάρας ὁμονύμου Δήμου Ἀττικῆς (κοντά στό Αιγάλεω) ἀπό 14 Μαΐου ἕως 15 Ιουνίου 2017.

Γιά περισσότερην ἐνημέρωσην ἐπισκεφθεῖτε τόν ιστότοπο:
www.agiaeleni.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὄρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθίνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὅπο τῶν ιερῶν ναῶν διανέφεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

•Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' δύο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr